

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

DIAKÓNUS KISTARCSÁN

Szeretettel köszöntöm a kedves Olvasót!

Simon Gáspár Balázs diakónus vagyok, tisztelettel kérem a kedves Olvasót, hogy **Balázs** néven szíveskedjék majd megszólítani!

Felsőgödről származom a Jézus Szíve Plébániáról, ahonnan - Istennek legyen hála - sok pap származik. Egyházközségem élő közösségekkel rendelkezik, ha jól tudom jelenleg negyven csoport van a plébániai közösségben, ha nem több. Sok évvel ezelőtt testvéremmel együtt újból megalapítottuk a ministráns közösséget, amely azóta hála égnek sokadik vezetőjük által él és jelen van az egyházközség életében állandó utánpótlásuk van folyamatosan bővülő létszámmal.

Családomat illetőleg mélyen vallásos katolikus nagycsaládból származom, szüleim nyugdíjas pedagógusok, mind a ketten reál tantárgyakat tanítottak (matematika/fizika). Szüleim sok éven át a Házas Hétvége Lelkiségi mozgalom aktív vezetői voltak, így volt, hogy sok éven át Partium vidékére is, mint területi régiós felelősök elvitték a Házas Hétvégét meghonosítani. Pár éve pedig a Mécs családközségben teljesítenek szolgálatot.

Testvéreimet illetőleg öten vagyunk testvérek, ebből ketten már boldog családos életet élnek, ketten pedig még itthon élnek szüleimmel Gödön, mind a kettő már felnőtt korú.

Egyik fő foglalkozásom az egyházzenei szolgálat. Sok éven át Gödön a gyermek, majd pedig a felnőtt énekarban énekeltem. Természetesen a ministráns szolgálat sem maradt ki az életemből. Ebből érthető, hogy egyik végzettségem tekintve Egyházzenesz Karnagy vagyok, és a liturgiáért, úgymond ha lehet ilyet írni „élek-halok” azaz, fontos nekem a liturgia szépsége, annak méltósággal való végzése, mind kántori, mind pedig a diakónusi szolgálatban, így érthető hogy eme szakírány is vonz a teológián belül, mint Liturgika szaktárgy.

Tagja vagyok a Katolikus Karizmatikus Lelkiségi mozgalomnak. Ebből fakadóan, nagy találkozók vagy kisebb alkalmakkor imaszolgálatokat is végeztem az elmúlt évek alatt, ifjúsági táborokban vagy az országos találkozók alkalmával stb. Nem idegenek nekem a különböző Lelkiségi mozgalmak (Fokoláre, Házas Hétvé-

Tartalom:

Az öreg plébános 21. levele	2
Hittanos tábor – Tiszafüred	4
Napközis tábor – plébánia	5
Szerzetesek Tere Budapesten	6
Ki(s)olvasó	7
Szent Kereszt felmagasztalása	8
Hírek, események	8

ge, Mécs, stb.), és ha úgy látom, hogy értékes dolgokat tesznek az egyház megújulása érdekében, akkor nyitott szívvel fogok majd papként segítségükre lenni.

Nagy ifjúsági élet van az egyházközségemben, melynek aktív tagja voltam, és az egyházmegyei ifjúsági régiók táboraiiban is részt vettem sokszor, mint kispap. Területileg az Észak-Duna Nagybaldogasszony Ifjúsági Régióból származom és örömmel vettem, hogy most szeptember elsejével a Galgamenti Ifjúsági Régió tagjai közé fogok tartozni egy ideig.

Diakónusi jelmondatom: „Uram, kihez mennénk? Tiéd az örök életet adó tanítás.” (Jn 6,68)

Simon G. Balázs diakónus

AZ ÖREG PLÉBÁNOS LEVELEI 2. RÉSZ (21. LEVÉL)

Kedves Uramöcsém!

A pesti szakértőbizottság nagyrecski kiszállásának első estéjén vacsorára menet egyazon módon találtuk a kártyaasztalnál a társaságot, mint ahogy ebéd után otthagytuk őket. Változás csak annyiban volt, hogy rettenetes füst csípte az ember szemét, de azért mégis észrevehette a kártyaasztal mellett föl-sorakoztatott üres flaskákat és azt is, hogy játékosok előtt csupán a göndör hajjú fiatallemberről állott garadában a pénz, míg az apátúr, pénztárcája helyett már a zsebeit kotorászta a különbözetek kiegyenlítése céljából.

Megérkezésünk cím volt a kártyaparti fölbomlására és a vacsora előkészületeinek megtevésére. A társaság minden egyes tagja dühös volt, a göndör hajút kivéve. Ő nyugodtan számolta meg a pénzét és megjegyezte: kétszázhet forint negyven krajcár.

Plébánosom az ablakfülkébe vonta a helybeli bank igazgatóját és rövid beszélgetés után attól néhány darab bankót vett át. Az apátúr sógora reszkető kézzel lökött meg és tett figyelmessé erre a jelentre. Elveszítette délután az egész pénzt, és most újabb kölcsönt kér. Holnap megint váltót állít ki róla. Istennem, mit csinál ez az ember? Koldusbotra jutunk valamennyien.

Miután az ebédlőt kiszellőztették, szétoszlott a társaság. Az öreg műépítész és a színházi szakember Péterfia kollégámnak szobáját tisztelték meg látogatásukkal, az ifjúember, pedig velem tartott. Rágyújtott szobámban és ott még egyszer megszámlálván a délutáni kártyanyereségét, bizalmaskodni kezdett. Hogy fog dühöngeni a tanácsos úr (az öreg műépítész, a társaság vezetőjét értette alatta), hogy elnyertem a pénzét. Pedig hát őtöle, legfeljebb ha egy tízes bankót csakliztam el. De hát nagyon szüksége van az öregnek a pénzre. Három asszony tartásdíja, sok pénzbe kerül. A kutyát is szőrével gyógyítják címén erős snapszot kínáltam fel fiatal vendégemnek és csak úgy udvariasságból, érdeklődtem a tanácsos úrnak három asszonnyal való ügyéről. Vendé-

gem nem volt valami zárkózott és finom titkot tartó úri ember, mert szélében és hosszában ez ügyben mindent elém tárt. Hát úgy van a dolog, - mondta, - hogy az öregot az első felesége elkergette és a törvény tartásdíjat ítélte számára. A második feleségét ő kergette el, de hasonlóképpen tartásdíj terhével. Most aztán a harmadik asszonyt tartja, ha volna neki miből. Nem is tudom, mit csinált volna az öreg, ha nem nyeri meg ismerős érsekének tetszését, aki aztán beajánlotta ebbe a mostani beosztásába, ahol legalább az ilyenféle vidéki kiszállásokkal némi mellékeshez juthat.

Ifjúi tapasztalatlanságomban elégedetlenségemnek adtam kifejezést a fölött, hogy egyházi oldalról ilyen személyt ajánljanak, aki törvénytelen harmadik házasságában él, egyébként bármilyen jeles férfi is legyen. Vendégem azonban tudomást sem vett kifogásomról, hanem bőbeszédűen folytatta társainak bemutatását: Hát bizony neki nehéz sorsa van. Eleget is irigylő kollégánkat, a színházi szakembert. Ez ugyan aggalégy, de négy háztartást tart. Van neki azonban miből: kanonok (székesegyházi javadalmakkal bíró pap) a nagybátyja, attól hol ezen, hol azon a címen rendkívüli segélyeket vág ki. Szemet, számat tátottam el és nagyot gondoltam, de nem szóltam semmit. Vendégem pimaszul folytatta: He, he, he! Pompásan megvágta őket. De a legtöbbet mégis csak az apátúrtól nyertem. 150 forintja van a zsebemben! Még egy ilyen kedves szórakozó délután és ki lesz a legújabb munkámnak a nyomdaköltsége.

Anélkül, hogy érdeklődtem volna legújabb munkája felől, elbeszélte, hogy összegyűjtötte az egész világnak a római mitológiából a hegyek, erdők istenének festményeit, és azokat fogja korszakalkotó könyvben, festményekkel együtt kiadni. Egészen bizonyosra veszik, hogy annak alapján megkapja a festőművészeti iskola egyik műtörténeti professzori állását.

Tovább is beszélt volna, de vacsorára hívtak bennünket. Az egész vacsora alatt az ifjú elbeszélésének erkölcsi

oldala járt eszemben. Nem fejttem ki, mert Kedves Uramöcsém ismételt és ismételt tiltakozott az üdvös tanúságok szóban való levonása ellen, azt az olvasókra akarja bízni. Csupán annyit említek meg, hogy a papi ajánlás, és a papok által támogatott rokonok sok kellemetlenséget okoztak. Hány ember jut jó álláshoz egyházi segítséggel, és hány rokon él nem éppen Krisztus Szívének tetsző életet egyházi eredetű pénzből. Bizony Kedves Uramöcsém, ebben a pontban nem egyszer jobban kinyithatnánk szemünket.

A következő események elmondását rövidebbre fogom. Vacsora után folytatták a kártyát azon a címen, hogy alkalmat adjanak a fiatal göndör hajjú nyeresége visszaszolgáltatására. Az eredmény azonban az lett, hogy az apátúr újonnan kapott bankói is a fiatal kiküldöttek a zsebébe vándoroltak. Másnap délig aludtak, délben aztán benéztek a templomba is. Most csak terepszemlét tartottak és a tulajdonképpeni munkát délutánra hagyták. Az éjszakai alvásnak ebédutáni pótlása után, úgy négy óra tájban, fehér köpenybe öltöztek mindhárman, és most már a kórusra is felmerészkedtek. Körüljárták annak zegeit, zugait és végeztek tekintetüket a fölzsabadult freskónak kéttenyérnyi helyére fordították. Hol közelről, hol távolról nézték, nagyító üveget vettek elő, azon nézték, és nagyokat hümmögtek hozzá. Végül az építész formálta meg egyetlen szóban a bizottság véleményét, határozottan kijelentvén, hogy: freskó.

A színházi szakember ezalatt észrevette, hogy a freskó fölé pingált Krisztus-kép pontosan az orgona két sípládája között kezdődik és ebből arra következtetett, hogy az alatta lévő régi és kutatás alatt álló freskó valószínűleg a sípládák mögött folytatódik. Kiadták a parancsot, hogy a sípládákat másnap el kell távolítani, szakember hiányában, az egyik asztalosmestert bízzák meg ennek végrehajtásával.

Este újabb kártyacsata kezdődött plébánosunk újabb vereségével és másnap tíz óra után folytatódott a kutatás. Az asztalosok egymás után feszítették szét a sípládák állványait. Egyiknek háta mögött porlepett, régi sipkaféle fejtető került elő. A bizottság, mint egy

héja a verébre, csapott rá. Kézbe vették, forgatták. A színházi szakember megjegyezte: érdekes stílusú fejező. A darab kézről, kézre járt. Formátlan, piszkos, zsíros szalagnélküli kalap volt. Vita indult afölött, amelynek során a fiatal göndör hajú legalább száz évesnek, a színházi szakember, pedig kétszáz évesnél is idősebbnek monda. Végre mégis csak az előbbi döntötte el a vitát azzal, hogy ő egy olasz mester „Utolsó vacsora” című képén hasonló fővegben látta ábrázolva az apostolokat. Evvel aztán a kalap olasz származása el is volt döntve és valószínűnek tartották, hogy a freskót pingáló, ennek alapján megállapíthatóan olasz művészé lehetett, aki munka közben a sípláda belsejébe tette a főveget és aztán otffejeltette azt, a munkások, pedig a sípládát helyére tolván, jó százötven esztendőre elrejtették e múzeumba való darabot az utókor számára.

A sípládák eltávolítása után valóban ott volt a régi festmény oldalsó és alsó része. Angyalok szárnyait, lábait és ruháit ábrázolták ezek, melyek alatt olvasható volt a festőnek saját kézírása is, elég világosan kivehető betűkkel. A fiatal göndör hajú hamarosan ki is silabizálta: Punyi, mondta. Már a név is mutatta, hogy valami olasz festő lehetett. Meg van hát a freskó származása és ideje oldva. Punyi festő tudomásom szerint százötven évvel ezelőtt élt.

Miután a műépítész és a színházi szakember komoly megfontolással csatlakozott a fiatalabb kollégának véleményéhez, csoszogva közeledett a végzet Miska bácsinak, az öreg orgona fujtatónak személyében. Régi portékája volt ő már a templomnak, lehetett vagy nyolcvan esztendő. Gyerekkorában kezdte a mesterséget, az orgonafujtatást és megmaradt benne hűségesen. Annyira hozzánőtt a kórushoz, hogy azt saját birodalmának tekintette és most is azért jött, hogy utánanézzon, mit csinálnak ottan. Tekintete az orgona padjára helyezte, százötven esztendő olasz eredetűnek mondott kalapra esett. Közelebb ment hozzá és aztán szavából kiérezhető nagy örömmel felkiáltott: megvan a kalapom!

A fiatal göndör hajú a múzeumi értékű kalapnak védelmére kelt és megmagyarázta Miska bácsinak, hogy téved, mert az nem lehet az övé, hiszen az egy őskalap. Miska bácsi azonban nem

hagyta magát: Az enyém, bíz az! - erősítette. Amikor a Krisztus képet festették, aztán az orgonát javították, akkor veszett el. A rusnya férgek belerenóválták az orgonába. Enyém, bíz az! Itt van a lyuk is rajta, amit Punyi sógor hasított bele, amikor megbicskázott a festménye miatt. Úgy történt az kérem, hogy az öreg plébános úr, teszik tudni, a mostaninak negyedik elődje, ide festette ezt a feszületképet, meg megnagyobbította a sípokát, az orgonát, Punyi sógor nagyon haragos volt, hogy ilyenképpen az ő festményét eleszkábolták (hozzá nem értően eltakarták). Ezen aztán összevesztünk, mert én megmondtam neki, hogy a plébános úr tudja, mit csinál. Osztan, veszekedés közben a sógor bicskával a fejembe vágott, és ekkor lyukadt ki a kalap, meg itt a fejem is egy kicsit csak, tessék megnézni.

A kényes csendben, mint az orgyilkos töre vágott bele Péterfiának kérdése: Hát ki volt az a Punyi? Miska bácsi megadta a történelmi magyarázatot: Hát a piktor az alvégről. Meghalt már vagy húsz esztendeje. Drótostót volt az régen, de piktor lett belőle, és ő volt a leghíresebb piktor a faluban. A nagy kocsma ivójának a falán azt a várkastélyt is ő pingálta. Ő pingálta ezt az anygalképet is ide a kórusra, de az öreg plébános úr, Isten' nyugosztalja, nem szenvedhette a képet és ráfestette valami Pestről hozott másféle piktorral ezt a feszület-képet itt. Meg lehet kérdezni Punyi Jóskát is, ha nem hiszik. Az a fia még most is piktor. Ott lakik az Asztalos utca végén. De most az előbb láttam, hogy Lábiginak Áronnak festi újra a címetábláját a szatócs boltjának ajtajára.

Halotti csend következett erre a kóruson. Plébánosom találta föl legelőször magát: sarkon fordult és lement. Utána a fiatal göndör hajú következett a helyzet fölfogásában, aki vidám kacajra fakadt és meglepődten megjegyezte: No, ezt is megbizottságoztuk! A két öreg kollégája hasonlóképp nem fogta valami tragikusan föl a dolgot, hanem a kórus egész bábeli fölfordulását ott hagyva, megindult a plébánia felé. Mi is követtük őket, hátrahagyván a kórus romjai között merengő fujtatót, gazdájával, Pintes Gergő bátyánkkal, aki lehagoltan morogta: - De azért ez a felírás nem marad az én fejem fölött, ha az utolsó megtakarított garasomba kerül is.

A plébánián aztán a bizottság megszerkesztette szakvéleményét, melynek értelmében „hosszas és beható vizsgálat után megállapították a kiküldöttek, hogy a vizsgálás tárgyául tétetett festmény egyszerű falusi piktornak munkája és sem műértékkel, sem pedig történelmi értékkel nem bír.”

Kétnapi további ott tartózkodás és kártyázás után aztán a pesti urak eltávoztak, és a plébánián hátrahagyták az apáturat négy százötven forint adóssággal és azzal a drágán megvásárolt tanúsággal, hogy a papi ember ne igen kalandozzék olyan területre, amelyhez nem ért és ne iparkodjon olyan babérokat szerezni, amelyeket nem a tisztességes papi munka verejtékével öntözött meg.

Kedves Uramöcsémnek és az ifjabb generációnak figyelmébe ajánlja ezt az erkölcsi tanulságot barátja, az *öreg plébános*.

Szeptember végén könyv alakban is megjelenik
Az öreg plébános levelei
sorozat mind a 37 levele.
Aki szeretné megvásárolni,
kérjük rendelje meg a
sekrestyében
– nevének és telefonszámának megadásával –
és akkor – 1.500,-Ft-ért hozzájuthat a teljes műhöz. Fizetni majd csak az átvételkor kell!
(A szerk.)

Megjelent a 2016-os
Kistarcsai Karitás Naptár.

Keresse a sekrestyében
vagy a plébánián!

Ara: 400,-Ft

HITTANOS TÁBOR TISZAFÜREDEN – JÚLIUS 18-24.

A táborozás egy nagy kaland, akár felnőtt vagy, akár gyermek. Minden évben hitoktatói munkámnak az egyik legizgalmasabb része a tábor megszervezése. Egy olyan helyszín kiválasztása, ahol még nem jártunk és persze elférünk közel 80 fővel.

hogy milyen az, ha négy nagybőgő és vagy tizenkét hegedű húzza a talpalávalót hajnali kettőig.

Tehát a gondos tervezés ellenére rögtön az elején, rengeteg kompromisszumot kellett kötnünk, illetve a régóta kialakult napirendünket újra-

mondani viccesen, hogy nálunk otthon a tábor négy hétig tart, két hét előtte, egy hét utána. Ilyenkor gyűlnek a dobozok a nappaliban és rengeteget nevetünk az ötletelés közben. Minden évben újabb dolgokat is kitalálunk, hogy minél emlékezetesebbé tegyük a

A táborhely bejárása során próbáljuk a meglepetéseket minimálisra csökkenteni, de igazából a váratlan dolgokat nem tudjuk elkerülni. Az idei helyszín első ránézésre tágasnak tűnt, nem voltak emeletes ágyakkal zsúfolt szobák, közel a szabad strand és remek kirándulási lehetőségek voltak a közelben.

Az indulásunk előtti hónapban derült ki, hogy két hasonló létszámú csoportnak adták ki a szállást, ugyanarra az időpontra, így a szobák csereberélése során kicsit összekeverték a két társaságot. Érkezés után rögtön házsám táblákat készítettünk, hogy megtaláljuk egymást.

Az első este kiderült, hogy a táborhelyen népzeneészek laknak együtt velünk, így közelről megtapasztalhattuk,

gondolni. Mire József atya megérkezett, addigra már beállt az új rend.

Minden táborunk egy téma köré épül fel és a programokat ennek megfelelően állítjuk össze. Azért írom a többes számot, mert az idén 14 felnőtt, illetve felnőtt korú fiatal segítette a munkámat. Nagyon fontosnak tartom, hogy a nagyvezetők mellett kisvezetők tapasztalják meg a csoportvezetést. Ők azok, akik évek óta velünk táboroztak, csak hát kinőtték a tábort, felnőttek lettek és most ők akarnak adni a gyerekeknek abból, amit korábban kaptak.

A legtöbb segítséget, ötletet, inspirációt a gyerekeimtől kapom. Velük vesszük végig a tábori napokat és találjuk ki, hogy milyen konkrét programok legyenek. A férjem szokta is

gyerekeknek ezt a hat napot.

Az idei témánk Mária, mint Égi édesanyánk volt. Ennek kapcsán megbeszéltük, hogy hogyan szoktunk dönteni, mit jelent szolgálni másokat, milyen az édesanyánkkal való kapcsolatunk, mit jelent az, hogy közbenjárónk van. Tanultunk néhány Mária imát és kapott mindenki egy rózsafüzért is. A fent említett témák az elcsendesedés perceiben kerültek megbeszélésre, amikor mindenki a saját korosztályával oszthatta meg a gondolatait. Tanultunk énekeket és még egy játék is belefért ebbe a napi egy órás foglalkozásba.

A nap többi részét a szórakozás töltötte ki. Minden nap fürödtünk a Tisza-tóban, mert rekkenő hőségben volt

részünk. Itt mutatkozott meg legjobban a segítő fiatalok közötti nagy összhang és felelősségérzet. Mint egy nagy háló, úgy álltunk össze és a „ficánkoló halacsákát” egyben tartottuk úgy, hogy ők ebből nem nagyon vették észre, hogy korlátozva lennének a pancsolásban.

Motorcsónakokkal átmentünk Poroszlóra az Öko-centumba, ahol az óriás akvárium halaiban gyönyörködhettünk, próbálgathattuk a tutajozás fortélyait, több-kevesebb sikerrel. Ez egy igazi nagy kaland volt, kalóztámadással megspékelve. Csurom vizesen szálltunk ki a csónakokból.

Egy egész délután lakodalmast játszottunk, tele kihívásokkal, ruhatervezéstől kezdve az énektanuláson át a fotózásig minden volt. Este menyasszonytánc, lányrablás és bolond menyasszonytánc zárta a napot a hatalmas tábortűz mellett.

Az idei táborunk új színfoltja volt a tábortánc, amit Anita lányom tanított be a gyermekeknek. Ezt nagyon élvezték, kicsik és nagyok kérés nélkül együtt táncolták.

A másik nagy meglepetés a táborban énekünk volt. A szövegét és a zenéjét Máté vejem írta és a Dolhai család énekelte fel. Este a napunkat ezzel a dallal és az esti imával zártuk. A dal szövege pont olyan volt, ami segített a napi pörgésből lenyugodni, átgondolni a napunkat, miért lehetünk hálásak az Istennek.

Volt tábori postánk is, minden nap más postásokkal, akik az ebéd alatt kiosztották a leveleket. Sok, szavakkal ki nem mondott, fontos dolgot üzentek meg egymásnak a gyermekek.

Jártunk Debrecenben, lovaskocsiztunk a Hortobágyon, kézműveskedtünk, sportoltunk. Csupa olyan dolgot csinálhattunk, amire egy gyermek vágyik a nyáron. Nem maradt el a „Bátorságpróba” sem, igaz ezt is újra gondoltuk és tele raktuk új kihívásokkal.

Meglepetésből az utolsó este sem volt hiány, a Bálint család leutazott kürtöskalácsot sütni a gyermekeknek. A vezetők még egy utolsó fürdést, fürdetést rendeztek a nézőközönségnek.

Rengeteg szúnyog volt, tikkasztó hőség, sok fagyizás, mindennap dinnyeevés.

Összességében minden jól alakult.

A Gondviselés végig velünk volt!

Lehet újra kezdeni az ötletelést, keresni az új helyszínt a következő táborhoz.

Méhes Zsuzsanna

Fotók: Dohány-Méhes Anita

NAPKÖZIS TÁBOR A PLÉBÁNIÁN

Ezen a nyáron is két hétig hangos volt a plébánia udvara a táborozó gyerekektől. Két turnusban 65-65 gyerek a segítő diákok, és felnőttek, nagy örömmel voltunk együtt, és jól éreztük magunkat. A nagy hőségben jó volt az uszodában való fürdőzés, és még a kirándulás sem maradt el, amit az Erzsébet park fájának árnyéka tett kellemessé. Idén nem bibliai történetekről elmélgedtünk, de Jézus tanítását követve a szeretetről és a szeretet parancsához kapcsolódó történetekről hallottak a gyerekek. Az utolsó

napon nagyon jól sikerült az akadályverseny, ahol a gyerekek ügyesen oldották meg a feladatokat. A tábor fénypontja a táborzáró szentmise volt, amit Somlai atya és Kiss Dávid diakónus tartottak. Köszönet érte! Hiszem, hogy a gyerekeknek emlékezetes marad ez a hét! Köszönet jár Tomecz Róbert kántor úrnak is, hogy eljött és a szentmise végén a gyerekeknek olyan lelkesen játszott és énekelt. Jól sikerült a vetítés és az agapé is, amit a szülők által hozott sütemények tettek edesebbé.

Hálás köszönet azoknak a szülőknek, akik munka után vállalták a takarítást és azoknak, akik anyagiakkal, gyümölcszel, írószerrel, játékkal támogatták a tábor megvalósítását. Köszönet jár minden segítőnek, akik a szabadidejüket áldozták a gyerekekért. Isten fizesse meg mindenkinek a jószágát!

Mátyás Ilona táborvezető

Fotó: Bíró Ildikó (bal) és Dohány-Méhes Anita (jobb)

MEGSZENTELT ÉLET ÉVE - 2015

Az év mottója:

*Vita consecrata in Ecclesia hodie
Evangelium, Prophetia, Spes*

*Megszentelt élet a mai egyházban
Evangelium, prófécia, remény*

Ebből az alkalomból felkerestük a váci egyházmegyében tevékenykedő szerzetes közösségeket és érdeklődtünk: Hogyan élnek a 21. században? Mi módon kapcsolódnak bele az

egyház életébe? Az érdeklődő hívek, hogyan ismerhetik meg az szerzetesek rejtett életét?

A mostani lapszámunkban a Szerzetesek Tere programot ajánljuk.

SZEREZETESÉK TERE BUDAPESTEN

Kedves Barátunk!

Nagy szeretettel várunk szeptember 18-19-én a Szerzetesek Terén, amelyet a budapesti Március 15. téren és a Ferenciek terén rendezünk meg. E terek és a hozzájuk kapcsolódó templomok másfél nap erejéig „nyitott kolostorrá”, a szerzetesekkel való találkozás helyszínévé válnak, ahol jelen lesz a magyarországi szerzetesrendek színe-java. A Szerzetesek Tere mintegy 100 szerzetesrend életének, imádságának, tevékenységének, kapcsolatainak több mint 24 órás keresztmetszete, ahol megnyitjuk számokra a szerzetesekkel való találkozás sokszínű lehetőségét. Legyél fiatal, idős, gyerek vagy felnőtt, egyedülálló, családos, barátaiddal, közösségeddel

vagy egymagad érkező, katolikus vagy más vallású, útkereső vagy akár magad ateistának valló, ha szívesen élsz annak a lehetőségével, hogy betekints a szerzetesek életébe, ha szívesen beszélgetsz, mesélsz, vagy csak másokat hallgatnál, ez egy rendkívüli és emlékeztető alkalom erre.

A rendezvényen többek között felépít majd a Kaláka együttes és az OctoVoice jazz-acapella formáció. Világraszóló és egészen egyedi előadással érkezik Hegedűs Endre és felesége Katica, akik művésztársaikkal együtt nyolckezes zongoradarabot adnak elő a Nagyszínpadon. A Piarista Kápolnában Sík Sándor piarista költő és egykori tartományfőnök, cserkészvezető életét bemutató összművészeti elő-

adásnak lehetünk szem- és fültanúi Dóczy Péter rendezésében.

Ezen kívül, több mint tíz sátorban várunk Téged gasztronómiai, egészségügyi, tudományos, kulturális, sport és gyermekprogramokkal. Nekünk fontos, hogy „Veled együtt vagyunk rendben!” Fontos, mert a teremtett világ rendjében egymásra vagyunk utalva, egymást kiegészítve együtt vagyunk elegendőek ahhoz, hogy – Szentgyörgyi Albert szavaival élve – „szébbé tegyük a teremtés ránk eső zugát”.

Szeretettel, figyelemmel és a közösség élményével várunk téged és családodat, barátaidat! Minden program ingyenes!

*Ulrik M. Monika SSND nővér
a Szerzetesek Tere lelkes szervezője*

• Ferenc pápa maga is szerzetes, a jezsuita rend tagja.

• Magyarország legkedveltebb sajtótípusa, a trappista nevét az azt készítő szerzetesrend után kapta: a francia Notre Dame de Port-du Salut kolostorban élő trappista szerzetesek készítették először ilyen sajtót.

• A kamillianus rend szerzetesei fogadalmat tesznek arra, hogy akár életük kockáztatásával is a betegeket szolgálják; a világ olyan részein is ápolják őket, ahol fertőző halálos betegségek vannak jelen.

TUJTAD-E?

• Tiszai Luca szociális testvér egy halmozottan sérült felnőttekből álló zenekart alapított. Őket bemutató dolgozatával fiatal tudósoknak járó rangos kitüntetésért ért el. A különleges hangszereken játszó Nádizumzum együttes fellép a Nagyszínpadon is.

• Teréz anya nővérei 25 éve jöttek Magyarországra, a legelesettebbek között szolgálnak. Nem csupán ételt osztanak napi 300 hajléktalan ember

számára, de szellemi táplálékot és lelki békét is nyújtanak.

• Ma hazánkban összesen 102 rendben 644 férfi és 962 női szerzetes van.

• Nap mint nap találkozhatunk velük, nem csak a templomban, hanem az utcán is. Szeptember 18-19-én a Szerzetesek Terén találkozhatunk velük, mert majd mindannyian ott lesznek!

• Róluk és a Szerzetesek Terének céljairól, programjairól részletes tájékoztatás itt található: www.szerzetesek.hu • www.rendbenvagyunk.hu

HÁROM FAJTA, AMELY MEGVÁLTOZTATTA A VILÁGOT

A kutyák részei a mindennapi életünknek, de egyes fajták életet mentenek, reményt adnak, sőt hatással lehetnek az emberi viselkedésre is!

Az **amerikai pitbull terrier**ek segítettek megnyerni az első világháborút. Az évszázadok megannyi háborújában is részt vevő kutyák az első világháborúban ismét bizonyíthattak. A legtöbb kitüntetést a *Sergeant Stubby* (Tömpe őrmester) nevű kutya kapta, aki amellett, hogy vigaszt nyújtotta a katonáknak, megérezte a gázszagot is. Sok életet mentett meg azzal, hogy ilyenkor riasztotta az egységet. A második világháborúban az oroszok bombákat csatoltak a kutyákra, és a német tankok alá küldték őket, ma pedig robbanószerkeket kiszimatolására használják őket a háborús övezetekben és más területeken is.

A **retrieverek** vakokat és gyengén látókat vezetnek. Állítólag már a 16. század közepén is használtak vakvezető kutyákat, de az első kiképzőiskolák az első világháború idején nyíltak Németországban, azoknak a katonáknak a megsegítésére, akik megvakultak a háborúban. A jó példát látva más országokban is hasonló programokat vezettek be. Ma már más orvosi területeken való segítségére is képeznek ki négy lábúakat. Kísérletekben tanulmányozzák, tényleg képesek-e a kutyák kiszimatolni a rákos sejteket az emberekből.

A **springer spánielek** felkutatják és kimentik a romok alá szorult embereket. Sok emberi életet mentettek már meg a kereső- és mentőkutyák segítségével. 2009-ben a devoni és cornwalli rendőrségnél springer spánieleket kezdtek kiképezni, mert bizalomgerjesztőbbek, mint a hagyományosan alkalmazott német juhászkutyák. Az emberi szagokat jól ismerő kutyák azonnal jelzik gazdájuknak, ha nyomot fognak. A spánielek kitűnő szaglásukkal szintén hasznosak a nyomkövetésben.

Forrás: Állatok Világa 2014/3

IMÁDSÁG TANÉV KEZDETÉN

Ismét oltárod köré gyűltünk, Uram! Gyermekeid vagyunk, akiket annyira szeretsz, s akiket földi életedben oly szívesen engednél magadhoz.

Engedd kérünk, hogy ne csak közeliítsünk Hozzád, hanem meg is találjunk, itt az oltárnál és az iskolában.

Abban a tudásanyagban, amelyet elsajátítva még alaposabban megismerünk Téged, mert műveidben láthatunk Téged.

Adj nekünk ehhez erőt, tehetséget és szorgalmat, tanárainknak pedig elegendő szeretetet, igazságosságot és türelmet.

Sokfelé lobbanak fel a világon, Uram, a szeretetlenség tüzei; gyakran állnak szemben egymással idősebbek és fiatalok, mert éket ver közéjük a meg nem értés és az önzés.

Ajándékozd meg kérünk az idősebbeket a belátással, a fiatalabbakat pedig a türelemmel. Akkor ismét szeretetben találkoznak egymással azok a nemzedékek, amelyek most nem tudnak egymás nyelvén beszélni.

Te tizenkét éves korodban csodálkozva kérdezted szüleidtől: „Nem tudtátok, hogy nekem Atyám házában kell lennem?”

Add meg, hogy számunkra is ilyen természetessé váljék az atyai házban való tartózkodás.

Ámen

SZÍNEZŐ

Az oldalt összeállította: Lauer Tamás

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő: 18

kedd: 7

szerda: 18

csütörtök: 18

péntek: 7

szombat: 7; 18 (elővételezett)

vasárnap: 7.30; 9; 10.30

Görögkatolikus szent liturgia:

a hónapok 1. és 3. vasárnapján 18 ó.

Nagytarcsán szeptember 13-án és 27-én lesz szentmise 11.30-tól.

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő: 15–18

szerda: 10–12

csütörtök: 10–12

péntek: 15–17

ESEMÉNYEK

- Szeptember elsejétől plébániánkon teljesíti diakónusi gyakorlatát *Simon G. Balázs* diakónus. Fogadjuk őt szeretettel! Bemutatkozását lapunk első oldalán olvashatja.
- A **bérmálkozásra készülők** első foglalkozása szeptember 5-én lesz.
- **Veni Sancte** szeptember 6-án, vasárnap 9 órakor a templomban.
- Szeptember 9-én, 19 órától **képviselők testületi gyűlés** a plébánián.
- **Egyházközségi évnyitó** szeptember 12-én szombaton, 10 órától a Deres lovasudvarban (Kohajda-lovastanya).
- Szeptember 15-én 19 órai kezdettel **Simándy József emlékhangverseny** templomunkban. Közreműködik a Vivace együttes, templomunk kórusa.
- **Szerzetesek Tere** elnevezésű program Budapesten szeptember 18-19-én. Bővebb írást lapunk 6. oldalán olvashat.
- A biblia órák és a felnőtt hittan a hónap második felében kezdődnek.
- **Gyógyító szolgálat** és szentmise szeptember 26-án, 16 órától a templomban. Előadó: *Sipos Gyula*.
- **Nagymarosi Ifjúsági Találkozó** október 3-án, melyre különbuszt indítunk a fiatalok számára.
- **Szüreti bál** október 17-én.
- **Bérmálás** Kistarcsán november 8-án a 10.30-as szentmise keretében.
- **Állandó programjaink szervezés alatt állnak**, de azért leközlöljük a tavalyi évben tartott rendszeres programokat. Részvétel előtt érdemes érdeklődni a szervezőknél.

SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA

A jeruzsálemi Szent Sír templomot azon a napon (szeptember 14.) szentelték föl, amikor 326-ban *Szent Ilona* császárné a Szent Keresztet megtalálta. A templomszenteléskor a felmagasztalás az ünnepélyes imádásra való kihelezést jelentette. „Amint felmagasztalta Mózes a kígyót a pusztában, úgy fogják felmagasztalni az Emberfiát is” jósolta Jézus (Jn 3,14). A rézkígyó ugyanis a Szent Kereszt előképe volt Mózes korában. 1960 óta ez a nap a keleti egyházakban és nálunk is egységesen a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe. (Keleten a Szent Keresztnek több ünnepe van, mi római katolikusok viszont korábban a megtalálást ünnepeltük e napon.) Az örmények ezért is Szent Jel-nek nevezik és világszerte sok templomuk viseli ezt a nevet.

Diocletianus idejében dühöngött Rómában a keresztényüldözés. Ezt követte aztán a konstantini fordulat: „E jelben győzni fogsz.” Ez a felirat szerepelt *Nagy (Szent) Konstantin* császár látomásában a sorsdöntő csata előtt, amely akkor eldöntötte a Római Biro-

dalom sorsát. A győzelem után ennek hatására fogadta el a milánói ediktumot (313), amely a többi vallással egyenjogúvá tette a kereszténységet, véget vetve a birodalomban a keresztényüldözésnek. Nem tudjuk elképzelni, hogy ennek milyen hatása lehetett a több, mint negyed évezredes vérengzés után. Ma megint ott tartunk, hogy embereket, különösen keresztényeket nyilvánosan lefejezni, keresztre feszíteni a világ egy részén nem bűn, sőt meghirdetett állami program és gyakorlat. De az ígért ma is érvényes: a kereszt jelének végső győzelme nem lehet kétséges.

Kapisztrán Szent János vándorprédikátor (Capestrano, 1386 – Újlak, 1456) keresztes hadjáratot hirdetett a törökök által fenyegetett Magyarországon és keresztény államunk ennek is köszönhetően hosszú időre megszabadult a hódítóktól (Nándorfehérvári győzelem, 1456). Itt az ideje, hogy közbenjárását kérjük: szabaduljon meg az emberiség ettől a valóra vált rémálmától és hazánk sohase kerüljön ezeknek a terroristáknak a kezébe!

Szám László dr. (kép: Bukóc)

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10-12, **Baba–mama klub**;
- 18.30-tól **Mária Légió** imaestje
- Kedden 15 órától engesztelő imaóra (T) 15.30-17.30 **katekézis** 1. és 2. osztály. A hónap 2. keddjén 20.15-től a **MÉCS** családközség összejövetele.
- Szerdán 15.30-17.30 **katekézis** 3. és 4. osztály. 17.30-ra várjuk a **plébániái hittanra** azokat, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni.
- 16-17 **szkola próba**
- 18-19.30 a **Vivace** Kórus próbája.
- Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T);
- Péntek: 14.30-16.30 **katekézis** felső tagozat; 16-18 **Kerámia szakkör**;
- 17 hittan **elsőáldozásra készülőknek**; **elsőpénteken egésznapos szentségimádás** (T – fűtési időben a plébánián);
- Szombat: 10-12 **oratórium**
- 17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T);
- 18 órától a hónap 2. szombatján **gitáros mise** (T)
- 19 órától hittan **bérmálkozásra készülőknek**.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános

Szerkesztés: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban
2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359; 06 (28) 740-377

Honlap: kistarcsa.plebania.hu; E-mail: kistarcsa@communio.hu